

ارزیابی میزان سکوت سازمانی کارکنان شهرداری مریوان و ارتباط آن با تعهد سازمانی

عمر محمودی^۱، مژده اختر^۲، ناصح روخنده^۳، زانیار امینیان^۴، محمد قادری^۵، سیران اوکی^۶

^۱ دکتری مدیریت منابع انسانی، دانشگاه پیام نور مریوان، کردستان، ایران (نویسنده مسئول)

^۲ کارشناس ارشد آموزش و بهسازی منابع انسانی، دانشگاه بوعلی، همدان، ایران

^۳ کارشناس ارشد مدیریت اجرایی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مریوان، کردستان، ایران

^۴ دانش آموخته کارشناسی حسابداری، شهرداری مریوان، کردستان، ایران

^۵ کارشناسی ارشد ریاضی، شهرداری مریوان، کردستان، ایران

^۶ دانش آموخته کارشناسی حسابداری، شهرداری مریوان، کردستان، ایران

چکیده

تحقیق حاضر به بررسی رابطه میان سکوت سازمانی با تعهد سازمانی کارکنان می پردازد. روش تحقیق پیمایشی و از نوع همبستگی می باشد. کلیه کارکنان شهرداری مریوان به عنوان جامعه آماری انتخاب شدند، که از طریق سرشماری نمونه‌ای آماری انتخاب شدند. اطلاعات حاصل از پژوهش از دو طریق کتابخانه‌ای و میدانی جمع‌آوری شدند. از طریق توزیع پرسش‌نامه، اطلاعات میدانی و ادبیات تحقیق از طریق منابع کتابخانه جمع‌آوری شدند. برای اندازه گیری سکوت سازمانی از پرسشنامه واکولا و بوراداس (۲۰۰۵) و برای اندازه گیری تعهد سازمانی کارکنان از پرسشنامه معتبر آلن و مایر (۱۹۹۰) استفاده شد. جهت پایی پرسشنامه از روش آماری آلفای کرنباخ و جهت تعیین روایی پرسشنامه از نظر گروه خبرگان استفاده شد. نتایج پژوهش حاصل از آزمون همبستگی نشان داد که میان سکوت سازمانی و تعهد کارکنان رابطه معکوس و معنا دار حاکم است به طوری که هرچه نگرش سرپرستان و مدیران ارشد به سکوت کارکنان بیشتر باشد تعهد سازمانی کاهش میابد و هرچه فرصت های ارتباطی زیاد باشد رفتار سکوت کارکنان کمتر می شود و در نتیجه تعهد کارکنان بیشتر می شود. به علاوه نتایج رگرسیون نشان داد که فقط عامل (نگرش مدیریت عالی به سکوت) تاثیر معنی داری را در بر تعهد سازمانی کارکنان در جامعه آماری مورد پژوهش دارد.

واژه‌های کلیدی: سکوت سازمانی، تعهد سازمانی، شهرداری مریوان